

Nedica MERLO se je zaposlila v letu 1976 kot pripravnica pri tedanjem Okrožnem javnem tožilstvu v Kopru. Po opravljenem pravosodnem izpitu, se je nato najprej v letu 1977 zaposlila na tedanjem Občinskem javnem tožilstvu v Postojni kot strokovna sodelavka, od januarja 1979 pa je bila namestnica občinskega javnega tožilca pri Temeljnem javnem tožilstvu v Kopru in razporejena na delo na enoto v Postojni. Konec leta 1986 je bila imenovana za vodjo enote Temeljnega javnega tožilstva v Kopru v Sežani, s 1. 7. 1991 pa je bila imenovana za vodjo enote v Postojni. Po osamosvojitvi Republike Slovenije je na Okrožnem državnem tožilstvu v Kopru nadaljevala delo kot okrožna državna tožilka in vodja Zunanjega oddelka tožilstva v Postojni, oktobra 1996 pa je bila, na podlagi izpolnjevanja pogojev hitrejšega napredovanja, imenovana še na položaj svetnice. Funkcija državne tožilke in vodje zunanjega oddelka ji je prenehala 31. 12. 2021 z upokojitvijo.

Zunanji oddelek v Postojni je pretežni čas njenega opravljanja funkcije reševal nadpovprečno število zadev iz okrožne in okrajne, po reorganizaciji v letu 1995 pa le še okrajne pristojnosti. Ob minimalni kadrovski zasedbi je zunanji oddelek zagotavljal udeležbo na obravnavah na Okrajnem sodišču v Postojni in tudi v Ilirski Bistrici. Kljub obremenitvam je okrožna državna tožilka svetnica svoje delo, tudi z zadolžitvami vodje, ves čas opravljala ažurno in strokovno ter, kljub krajevni distanci, skrbela za sodelovanje tudi s sodelavci na sedežu Okrožnega državnega tožilstva v Kopru. V vsem času pa se je, ob zavedanju kako pomembna je strokovnost državnih tožilcev, vedno tudi prizadevala za udeležbo na strokovnih izobraževanjih. Njeno delo je bilo izjemno uspešno in je prispevalo k razvoju in krepitvi učinkovitosti delovanja in ugleda tožilcev v pravosodju. Nedica Merlo je s svojim delom na tožilstvu pustila svoj neizbrisen pečat.

Darko Kežman je kot strokovni sodelavec 15. 3. 1983 sklenil delovno razmerje na takratnem Temeljnem javnem tožilstvu v Celju. Na funkcijo namestnika javnega tožilca Temeljnega javnega tožilstva v Celju je bil imenovan 20. 12. 1984, nakar je s 1. 1. 1995 nadaljeval državnotožilsko službo kot okrožni državni tožilec na Okrožnem državnem tožilstvu v Celju. Z odločbo Personalne komisije Državnega tožilstva RS z dne 9. 9. 2002, je bil imenovan na položaj svetnika, na katerem opravlja državnotožilsko službo še danes. Funkcijo državnega tožilca namerava prenehati opravljati zaradi upokojitve predvidoma 3. 1. 2022. Med svojo kariero je pri poklicnem delu pokazal visoko stopnjo strokovnega znanja, samostojnost in natančnost ter izjemno ažurnost pri reševanju kazenskih zadev, še posebej na področju splošno kazenske kriminalitete. Posebej velja izpostaviti njegovo izjemno angažiranost na področju reševanja kazenskih ovadb z alternativnimi oblikami kazenskega pregona. Vse od zakonske vzpostavitve tega instituta je skrbel, da so se ti postopki najprej sploh začeli v praksi uporabljati, v nadaljevanju pa, da so se izvajali hitro, učinkovito ter uspešno. Angažiral se je tako na področju postopkov poravnavanja kot v postopkih odložitve kazenskega pregona. Na področju poravnavanja po pooblastilu vodje določa poravnalce za obravnavo konkretnih zadev ter jim odmerja nagrade. Letno organizira tudi sestanke s poravnalci, na katerih se pogovorijo o morebitnih odprtih vprašanjih, prav tako pa jim poda usmeritve za nadaljnje delo, z namenom, da so postopki že v tej fazi uspešno zaključeni. Tako svoje znanje uspešno prenaša na poravnalce in sodelavce, ki izvajajo postopke odložitve kazenskega pregona v praksi ter jih spodbuja k uporabi teh alternativnih oblik kazenskega pregona. Rezultati njegovega angažiranja so izkazani v vsakoletnem poročilu o delu Okrožnega državnega tožilstva v Celju, ki na področju alternativnih oblik kazenskega pregona izkazuje nadpovprečni obseg izvajanja alternativnih postopkov v primerjavi z ostalimi tožilstvi v Sloveniji. Vseskozi je varoval ugled državnotožilske organizacije kot tudi funkcije državnega tožilca, tako v službi kot izven nje. Uspešno izvaja mentorstvo tako pripravnikom kot strokovnim sodelavcem, saj s svojimi bogatimi izkušnjami

nadgrajuje njihovo znanje in strokovnost. Ažurno spremlja spremembe pravnih podlag, ki jih uporablja v praksi ter hkrati z njimi seznanja ostale državne tožilce in strokovne sodelavce. Njegovo uspešno izvajanje državnotožilske službe in izjemno prizadevanje na področju alternativnih oblik kazenskega pregona so prispevala k razvoju in krepitvi učinkovitosti delovanja tožilske organizacije.

Ivanka Švab je pričela delo opravljati na Okrožnem državnem tožilstvu v Celju (takrat še Temeljnem javnem tožilstvu v Celju) 19. 1. 1987 kot vodja vložišča. Z 9. 4. 1996 je postala vodja sprejemne pisarne. Od 1. 1. 2003 pa vse do upokojitve 1. 8. 2021 pa je opravljala delo vodje Urada. Na Okrožnem državnem tožilstvu v Celju je bila zaposlena več kot 34 let.

Vsa leta zaposlitve je delo opravljala izjemno predano in skrbno, naloge vodje urada, ki jih je opravljala več kot 18 let, je izvajala na visokem strokovnem nivoju, natančno, preudarno in zanesljivo ter zelo kvalitetno. Pri delu je izkazovala visoko stopnjo samoiniciativnosti, iznajdljivosti in učinkovitosti. Njeno delo je bilo zelo obsežno, saj je bila odgovorna za opravljanje organizacijskih nalog državnotožilske uprave, vodenje in koordiniranje državnotožilskega osebja, vodenje več različnih vpisnikov, sodelovanje s pogodbenimi in drugimi zunanjimi izvajalci, bila je skrbnica pogodb, koordinirala je delo v zvezi z dokumentarnim in arhivskim gradivom in do leta 2020 skrbela tudi za izvajanje vseh kadrovske nalog. Vso zelo obsežno delo je vedno opravila ažurno in pravočasno, pri čemer je bila pripravljena v to vložiti tudi svoj prosti čas. Bila je nadpovprečno delovna, iznajdljiva in z izjemnimi organizacijskimi sposobnostmi. Njen odnos do strank, sodelavcev in drugih oseb s katerimi je prihajala v stik je bil vedno spoštljiv, zelo korekten in prijazen, s čimer je varovala ugled državnega tožilstva. Njeno izjemno dobro opravljeno delo se je odražalo tudi v letnih ocenah, ki jih je prejela in so vsa leta bile odlične, torej je delo opravljala visoko nad pričakovanji. S svojim delom je pomembno prispevala k učinkovitosti delovanja tožilske uprave.

Zaradi svojega pozitivnega odnosa do dela, delavnosti, strokovnosti, zelo korektnih odnosov in pozitivnih osebnostnih lastnosti, ter ostalih zgoraj navedenih lastnosti, je bila v kolektivu zelo cenjena in spoštovana ter v izjemno pomoč in podporo vodjema Okrožnega državnega tožilstva v Celju, s katerima je v času vodenja Urada odlično sodelovala.

Jožefa Drmaž se je na Okrožnem državnem tožilstvu v Krškem zaposlila leta 1996 kot vpisničarka - strojepiska. Pri svojem delu in izdelavi različnih pisnih izdelkov je izkazovala izjemno natančnost, pri ravnanju z zaupnimi podatki pa popolno zanesljivost. Zaradi izkazanega skrbnega in natančnega dela je v letu 2008 napredovala na mesto vodje vpisnikov, ki jih je vodila vse do svoje upokojitve septembra 2021.

Jožefa Drmaž je ves čas svojega dela izkazovala popolno predanost delu, izjemno natančnost in skrbnost pri vodenju vpisnikov ter neverjeten spomin in zanesljivost pri opravljenem delu. Pod njenim vodstvom so bili Vpisniki na Okrožnem državnem tožilstvu v Krškem vsa leta vzorno vodeni, pri čemer se za doseganja takšnega rezultata dela ni nikoli ozirala na številne samoiniciativno porabljene ure

izven rednega delovnega časa. Bolniške odsotnosti v vsem času skoraj ni poznala, dopust pa je vedno prilagajala potrebam službe.

Zaradi svojega izjemnega poznavanja delovanja vpisnikov in bogatih delovnih izkušenj je s svojimi predlogi uspešno in učinkovito pomagala v času priprave in izgradnje novega vpisniškega sistema v okviru državnega tožilstva kot takega ter tudi z nadaljnjimi predlogi za njegovo izboljšanje.

Ves čas svojega dela je pomembno prispevala k učinkoviti podpori vodenja tožilstva s številnimi, hitrimi, predvsem pa vselej zanesljivimi podatki, posredovanimi vodstvu za priprave različnih analiz dela. Vedno je bila zanesljiva podpora uspešnemu delu tožilcev s svojim skrbnim spremljanjem rokovnih opravil, opozarjanjem na njih ter hitrim odzivom, iskanjem in predložitvijo potrebnih podatkov tožilcem za njihovo delo, zlasti pa z izjemnim spominom glede zadev, ki so bile v delu na tožilstvu zaključene že leta nazaj, zaradi česar je med tožilci uživala izjemno zaupanje in spoštovanje. Zaradi svoje izjemne predanosti delu, prijaznosti in toplega človeškega odnosa do vseh zaposlenih na Okrožnem državnem tožilstvu v Krškem, je med vsemi uživala velik ugled.

Sebastijan Rakovec se je na Vrhovnem državnem tožilstvu RS zaposlil 1. januarja 2000 na delovnem mestu programerja v Pravno informacijskem centru. 1. septembra 2002 je postal vodja Skupne službe za informatiko in enako funkcijo opravlja še danes.

Pri svojem delu je ves čas izkazoval visoko stopnjo znanja, organizacijskih kompetenc in kolegialnosti. Njegova predanost delu in odgovornost do funkcije, ki jo opravlja, sta še posebej prišli do izraza v časih, ko je bilo državno tožilstvo opremljeno z zastarelo računalniško opremo, ki ni prenesla vedno večjih in vedno zahtevnejših potreb uporabnikov. Ne le, da je vodil ekipo, ki je bila zaradi velikega števila uporabnikov in težav zaradi zastarele opreme popolnoma premajhna in zato preobremenjena, sam je bil zadolžen za komunikacijo z Ministrstvom za pravosodje, za določanje specifikacij nove opreme in tudi za sodelovanje v postopku nabave. Kljub temu je zaradi njegove požrtvovalnosti in predanosti delu njegova ekipa uspešno skrbela za uporabnike, državno tožilstvo pa se je počasi, a vztrajno, moderniziralo tudi na področju IT opreme.

Posebno omembo in zahvalo za njegovo izvrstno opravljeno delo, pa si zasluži za njegovo sodelovanje na projektu centralizacije državnega tožilstva. Ta projekt zaradi svoje zahtevnosti, obsežnosti in na videz skoraj nemogočega velikega skoka v modernizaciji in digitalni transformaciji državnega tožilstva, predstavlja pomemben mejnik v delovanju celotnega državnega tožilstva. Sebastijan Rakovec je v tem projektu imel ključno vlogo na strani državnega tožilstva, saj je pripravljal obsežne in zahtevne specifikacije, bil glavni sogovornik pri komunikaciji z Ministrstvom za pravosodje. Sodeloval je pri izjemno težavnem postopku javnega naročanja in odgovarjal na zahtevna vprašanja potencialnih ponudnikov storitev. Kljub zahtevnemu obdobju, ki ga je zaznamovala tudi zdravstvena kriza in z njo povezana sprememba ustaljenega dela, ki je praktično čez noč prinesla potrebo po digitalizaciji poslovanja, je bila centralizacija uspešno zaključena.

Dejstvo, da je danes državno tožilstvo sposobno kompetentno upravljati s svojim informacijskim sistemom in istočasno nuditi zadovoljivo podporo svojim uporabnikom, je zagotovo v pomembnem

delu tudi rezultat dela Sebastijana Rakovca. Njegovi izkazani požrtvovalnost in predanost delu za nemoteno delovanje IS državnega tožilstva, ki je ključnega pomena za pravočasno in pravilno delo funkcionarjev ter javnih uslužbencev, si zaradi vsega navedenega nedvomno zaslužita posebno priznanje. Slednje naj bo tudi izkaz zahvale vseh zaposlenih na državnem tožilstvu, saj je naše delo zaradi Sebastijana Rakovca in njegove usklajene ekipe precej olajšano.